

[Landbrugsministeren.]

vil jeg gerne slutte med — den omstændighed, at det, man startede debatten på, og som gjorde den så voldsom i går, var påstanden om, at landbruget havde fået for meget. Det blev tilbagevist ganske klart. Nu hænger man sig altså i datoen, som om det skulle være noget afgørende i denne sammenhæng. Vi har i denne sag handlet, som regeringer før os har handlet, nemlig bygget en aftale på et skøn. Det er sket adskillige gange før. Jeg kan ikke se det berettigede i, at der, som hr. Lysholt Hansen mener, nu gælder andre regler end dem, der gælder, når det er hans eget parti, der har regeringsmagten.

Statsministeren (*Hilmar Bawnsgaard*): Hr. Lysholt Hansen drog igen i dag spørgsmålet om dispositionsfonden og dens midler pr. 3. september ind i debatten, og det føler jeg for så vidt naturligt, da jeg jo i går ikke kunne give endelig og klar besked. Det kan jeg til gengæld i dag. Jeg kan sige, at de oplysninger, jeg gav den 8. oktober, er ganske korrekte i enhver henseende.

Hr. Lysholt Hansen sammenligner sit slutresultat, 6 mill. kr., med mit slutresultat, 2 mill. kr. Sådan er det desværre ikke. Det, hr. Lysholt Hansen skulle sammenligne, var de 9 mill. kr., jeg sagde der var tilbage, og de 6 mill. kr., hr. Lysholt Hansen kommer til. Det er noget meget indviklet noget. Men jeg vil gerne sige, at når der er denne forskel, kommer det af, som jeg sagde, at der er to former for arbejds gang. Man afsætter beløb, og man disponerer endeligt over disse. Når det tal, jeg opgav, er 3 mill. kr. højere end det, revisionsdepartementet har opgivet, beror det på, at revisionsdepartementet alene har medregnet fondens tilgodehavende i statskassen, medens der i mine tal indgik ca. 3 mill. kr., som udgjorde fondens egne beholdninger.

Derudover oplyste jeg så, at af de 9 mill. kr. var godt 7 mill. kr. reserveret til bevillinger til kvantumrabat. Dette fremgår ifølge sagens natur ikke af revisionsdepartementets materiale, da sådanne beløb, der er reserveret til bevillinger, ikke har nogen selvstændig eksistens for revisionsdepartementet, som alene beskæftiger sig med de endelige bevillingsbeløb, og derfor er de op-

lysninger, jeg gav, fuldt ud i overensstemmelse med revisionsdepartementets oplysninger, så langt disse rækker.

Må jeg så om selve forespørgselsdebatten gøre et par ganske korte bemærkninger. Hr. Aksel Larsen mente, at man hidtil — og det var jo et ganske hårdt angreb på tidligere regeringer — havde ført en landbrugspolitik, der ikke var særlig velovervejet, og at regeringen i dag var ganske uden landbrugspolitik. Jeg mener, begge angreb er uberettigede. Jeg afviste i går ganske kort det forslag til dagsorden, som er stillet af hr. Morten Lange. Jeg vil dog gerne sige, at når man deri foreslår ekspertundersøgelser, skal jeg ikke ganske afvise den tanke, for vi er da ikke fremmede over for, at der kan være behov for yderligere ekspertarbejde med landbrugsproblemerne. Men forholdet er, at der allerede foreligger flere værdifulde ekspertredegørelser vedrørende landbrugets problemer, og disse indgår i allerhøjeste grad i vore overvejelser vedrørende forlængelsen af landbrugslovene. Jeg tror også, det fremgik af den redegørelse, landbrugsministeren gav i går, at vi på en række punkter har søgt at drage nytte af resultaterne. Man vil måske finde, at det er beskedne skridt, der tages, men det er jo rigtigt, som der er peget på, at vi ikke kan tage store omvæltninger på én gang uden at risikere at slå alt for meget i stykker for den enkelte landmand.

Det er klart, at vi kan komme videre; derom er der vist ikke nogen der er uenig. Men jeg tror ikke, at det, der er mest behov for nu, er en ny, omfattende ekspertundersøgelse, som kan lægges ved siden af de andre. Der er snarere behov for, at vi får sammenholdt de undersøgelser, vi allerede har foretaget, får vurderet dem i forhold til hinanden og får undersøgt, hvordan de grundlæggende synspunkter kan udmøntes i praktisk politik. Jeg skal ikke udelukke, at en ekspertgruppe kan bidrage væsentligt til denne afklaring, og det indgår selvsagt også i vore overvejelser. Men jeg må sige over for den stærke kritik af, at det går for langsomt, at det er jo kun nogle ganske få dage siden, at der kom en ekspertundersøgelse, som jeg synes på rimelig måde må med ind i vurderingen, nemlig den, der kom fra socialforskningsinstituttet, og der er